

TALK OF THE CITY

Ο Γιώργος Χατζηβασιλης επιλέγει για σας «το ψυχογράφημα» του Αθηναϊκού Τύπου

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλη

Να μην αποκοπούμε από την Ευρώπη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Αυτές οι εκλογές είναι ιδιαίτερες κρίσιμες. Ο κόσμος είναι πάρα πολύ μπερδεμένος και θα ψηφίσει διαφορετικά από ό,τι στο παρελθόν. Ακούς κεντρικούς που ψηφίζουν κυρίως ΠΑΣΟΚ να στηρίζουν λυσοσάλεα τη Ν.Δ. και παλαιούς δεξιούς να μιλούν με μίσος για το παλιό τους κόμμα. Συναντάς ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι δηλώνουν έτοιμοι να τον ψηφίσουν με την απόλυτη βεβαιότητα πως «αποκλείεται ο Τσίπρας να κάνει αυτά που λέει». Υπάρχουν άλλοι που είτε θεωρούν δεδομένο ότι «οι ξένοι θα κάνουν πίσω, δεν υπάρχει περίπτωση» είτε πάλι υποστηρίζουν ότι «πίσω από τον Τσίπρα είναι οι Αμερικανοί, οπότε όλα θα πάνε καλά». Τρέλα σκέτη δηλαδή. Το βέβαιο, και εξαιρετικά ενδιαφέρον, πάντως, είναι ότι ένα μεγάλο ποσοστό ψηφοφόρων προσέρχεται στις κάλπες με «κλειστά αυτιά» και έναν, πώς να τον περιγράψω,

«κρύο θυμό». Δεν είναι δηλαδή η οργή του 2012, η αγανάκτηση των πρώτων μνημονιακών χρόνων. Πρόκειται για μια περίεργη ψυχραιμία, που δεν θέλει να ξέρει τα ρίσκα ή τα δεδομένα της επόμενης μέρας.

Όσο για τους λεγόμενους ταγούς αυτής της χώρας, κάνουν ό,τι έχουν συνηθίσει να κάνουν επί πολλές δεκαετίες, με εμφανή αποτελέσματα. Ξεκινούν ότι στις χώρες που σέβονται τον εαυτό τους ο καθένας πρέπει να έχει τον ρόλο που του αρμόζει. Όταν ο επιχειρηματίας γίνεται πειρατής που κοιτάει μόνο την τσέπη του, ο καπιταλισμός μετατρέπεται πράγματι σε κλεπτοκρατία. Όταν οι πυλώνες ενός αστικού συστήματος πάνε σε μαγαζί με αποκριάτικα και ντύονται αντισυστημικοί, το μέτρο χάνεται και γίνεται πολύ φανερό διά γυμνού οφθαλμού γιατί αυτή η χώρα δεν έχει ούτε ηθικά ούτε και θεσμικά δοκάρια πάνω στα οποία μπο-

ρεί να στηριχθεί. Θα μου πείτε λογικό δεν είναι; Οι επιχειρηματίες που ζουν από το κράτος και για το κράτος γιατί να θέλουν να γίνουμε πιο οργανικό κομμάτι της Ευρώπης; Η καλύτερή τους είναι να τα έχουν καλά με το «γκουβέρνο». Και αν τα πράγματα πάνε στραβά θα πάρουν ένα κουτί ποπ-κορν, θα καθίσουν αναπαυτικά στον καναπέ τους και θα βλέπουν το δράμα να εξελίσσεται. Αν τα πράγματα στραβώσουν επικίνδυνα θα μπορούν να ξεχρεώσουν εδώ και να αγοράσουν ό,τι έχει απομείνει με τα λεφτά που έχουν έξω, χωρίς κανόνες και έλεγχο. Win win, που λένε και οι Αγγλοσάξονες. Το κακό είναι πως για όσα θα συμβούν ενδεχομένως από την Κυριακή και μετά, το χαλί έχει στρώσει μια μεγάλη μερίδα της ηγεσίας τάξης αυτής της χώρας εδώ και δεκαετίες.

Εδώ που είμαστε ένα είναι σαφές. Η μο-

ναδική ελπίδα να αλλάξουμε και να πάμε μπροστά είναι να μην αποκοπούμε από τον κορμό της Ευρώπης. Οι εκλογές αυτές είναι κρίσιμες γι' αυτόν και μόνο τον λόγο. Δεν είναι πιθανό, αλλά δεν είναι και πολύ δύσκολο να βρεθούμε με μερικούς άστοχους χειρισμούς νεοφώτιστων και ολίγων άσχετων στην Αθήνα και την εμμονή ορισμένων αγύριστων κεφαλιών στο Βερολίνο και αλλού, εκτός Ευρώπης. Προς το παρόν ζούμε με τη βεβαιότητα ότι κάτι τέτοιο αποκλείεται. Η πλειοψηφία των Ελλήνων θέλει οπωσδήποτε να παραμείνει στο ευρώ, αλλά ταυτόχρονα θεωρεί ότι αποκλείεται να μας πετάξουν έξω αν κάνουμε κάποιον «τσαμπουκά». Η πλειοψηφία των έξω θεωρεί βέβαιο ότι η Ελλάδα θα φερθεί λογικά και θα αποφύγει τους εκβιασμούς. Αν όμως ένας από τους δύο, ή και οι δύο, κάνουν λάθος...

ΑΥΓΗ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Ένα τέλος, μια δύσκολη αρχή...

Τρεις και μία, όπως λέγαμε στον στρατό. Τρεις και μία για να απολυθούν από τον ελληνικό λαό οι μαριονέτες που προσκύνουν το νεοφιλελεύθερο ιερατείο για να κάτσουν στις πολυθρόνες της εξουσίας. Όπως και να έχει, η Ελλάδα εισέρχεται σε νέα πολιτική περίοδο αναζητώντας πολιτικές και πολιτικούς που μπορούν να την βγάλουν αλώβητη από τον φαύλο κύκλο των Μνημονίων, των δανεισμών για τα δανεικά. Να την βγάλουν από μια εξαιρετικά επικίνδυνη για το έθνος και τον λαό πορεία διάλυσης ως τη σταδιακή εξαφάνισή. Να εξηγηθούμε. Αν θεωρητικά συνεχίζονταν η ίδια πολιτική, αυτή που βιώνουμε από το 2010 κάθε χρόνο, η αιμορραγία μετανάστευσης του πλέον χρήσιμου επιστημονικού ειδικευμένου δυναμικού, του ικανού να προσδώσει τη ζητούμενη προστιθέμενη αξία στα προϊόντα και τις υπηρεσίες, στον πολιτισμό και την παιδεία, σε συνδυασμό με τη γήρανση του πληθυσμού και τον δραματικό περιορισμό των γεννήσεων, θα συρρίκνωνε τον ελληνισμό μέχρι εξαφάνισής!

ΑΛΛΑ μια και είμαστε τόσο κοντά στη σημαντική αυτή επανεκκίνηση, καλύτερα να δούμε τα ζητήματα που θα κρίνουν το αποτέλεσμα και τα σενάρια της πορείας ανάκαμψης της χώρας. Είναι βέβαιο και προεξοφλημένο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι το πρώτο κόμμα στις εκλογές και μάλιστα όπως δείχνουν όλες οι δημοσκοπήσεις, λίγο απέχει από την απόλυτη αυτοδυναμία. Λέει ο Αλέξης Τσίπρας πως, όπως έχουν τα πράγματα, πρέπει να δώσει ο ελληνικός λαός στο κόμμα που ηγήθηκε της αντίστασης στο ξεπούλημα την αυτοδυναμία για να εφαρμόσει το πρόγραμμά του. Θα συμφωνήσω απόλυτα, διότι αν δεν εισέλθει στη Βουλή το κόμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων, που έχει δεσμευτεί για τη σύμπραξη στην αντιμνημονιακή κατεύθυνση, ο πολιτικός χάρτης των σχηματισμών που θα εκπροσωπηθούν στο νέο Κοινοβούλιο δεν περιλαμβάνει δυνάμεις με σαφές πολιτικό στίγμα που να συγκλίνει με το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ να ισχυριστεί κανείς ότι το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, εφόσον καταφέρει να περάσει το όριο, και το Ποτάμι έχουν δηλώσει ότι κυβέρνηση νά 'ναι και ότι νά

να. Δεν είναι τόσο απλό, καθώς το Βενιζελικό πράγμα είναι παντελώς αναξιόπιστο και το Ποτάμι ένα χρηματοδοτούμενο κόλπο για να μανιπουλάρει τις εξελίξεις που είχαν προϋπολογιστεί. Και το ΚΚΕ; Ας μην το συζητήσουμε τώρα. Δηλαδή αδιέξοδο; Ποτέ στην πολιτική τα πράγματα δεν είναι άσπρο-μαύρο ή ανηφόρα-κατηφόρα. Την επόμενη των εκλογών (για να μην πω από τα έξι πολ) στον χώρο της λεγόμενης Κεντροδεξιάς και της Κεντροαριστεράς θα αρχίσει ο βρασμός. Και ο βρασμός θα αφορά την κάθαρση των δύο σχηματισμών από τους αρριβίστες και αμοραλιστές εισβολείς.

Ο ΣΑΜΑΡΑΣ ξεφτίλισε το κόμμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή σε ό,τι αφορά τόσο την οικονομική όσο και την εξωτερική πολιτική. Η εκλογική του δύναμη δεν είναι ουσιαστική αποδοχή των απόψεων της ηγεσίας του όσο φόβος και ανασφάλεια για τις προθέσεις και κυρίως την ικανότητα του ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει. Οι δηλώσεις Βορίδη, που μάλιστα τα σχετικά ρεπορτάζ τον φέρουν ως δελφίνο, που θα διεκδικήσει δηλαδή την ηγεσία της Ν.Δ. (!) προκάλεσαν ανατριχίλα σε όλους πλην του Σαμαρά που κάνει την πάπια. Είπε λοιπόν ο ακροδεξιός φιλοξενούμενος: «Ό,τι υπερασπίστηκαν οι παππούδες μας γενναία με τα όπλα, θα το υπερασπιστούμε εμείς με την ψήφο μας την επόμενη Κυριακή. Η δικιά μας η γενιά δεν θα παραδώσει τη χώρα στην Αριστερά, ό,τι και αν χρειαστεί να κάνουμε!»

ΑΝΤΕΔΡΑΣΑΝ όμως πολλά στελέχη της παράταξης. Μάλιστα, ο παρά τον Κώστα Καραμανλή Ευάγγελος Αντώνιος δήλωσε: «Η Ν.Δ. του Κωνσταντίνου Καραμανλή έχει μάθει να σέβεται το αποτέλεσμα των εκλογών. Αρχή απαραίτητη. Όποιος δεν συμφωνεί, δεν έχει θέση ανάμεσά μας. Η ανοχή σε όσους νιώφειρους παίζουν με τις αρχές και τους κανόνες συμπεριφοράς της κεντροδεξιάς μας παράταξης έχει τα όριά της». Είναι δύσκολο να προβλέψεις με ακρίβεια τη δυναμική των πραγμάτων. Το σίγουρο είναι πως πολιτικές δυνατότητες θα υπάρξουν, αρκεί να υπάρχει και η αντίστοιχη πολιτική ευφυΐα από το πρώτο κόμμα, ακόμα και αν έχει την αυτοδυναμία.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ο κ. Ντράγκι και τα προεκλογικά μας παιχνίδια

Η αυριανή συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στην οποία αναμένεται σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις να αποφασίσει την πολυσυζητημένη ποσοτική χαλάρωση, αποτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική εξέλιξη για την Ευρώπη συνολικά, αλλά και για την Ελλάδα ιδιαίτερα. Είναι ένα πρώτο βήμα, δειλό για πολλούς, με αρκετές αντιδράσεις από την ηγεμονεύουσα γερμανική ελίτ, για να μπορέσουν οι χώρες της ευρωζώνης να απελευθερώσουν πόρους για την πραγματική οικονομία. Ιδιαίτερα για τις χώρες του Νότου που έχουν πληγεί βαρύτερα από την κρίση και έχουν παράλληλα δυσβάστακτο χρέος, η ποσοτική χαλάρωση, αποτελεί ένα όπλο για να μπορέσουν να ανασυντάξουν τις οικονομίες τους, με μεγαλύτερη ασφάλεια από αυτήν που προσφέρουν οι αγορές.

Αυτό το πρώτο σημαντικό βήμα, το οποίο επιδίωκε εδώ και καιρό η Ελλάδα, αντί να αποτελεί την κοινή συνισταμένη όλων των πολιτικών δυνάμεων, έχει εμπλακεί στη μεταξύ τους προεκλογική πολιτική αντιπαράθεση. Αντί να προσπαθούν να διασφαλίσουν ότι η χώρα μας θα βρίσκεται με κάθε δυνατό τρόπο μέσα στο πρόγραμμα, αντί να διεκδικούν τη μεγαλύτερη δυνατή χρηματοδότηση μας από την ΕΚΤ, εξαντλούνται σε ανούσιες και επικίνδυνες συγκρούσεις και εικτολογίες, προεξοφλώντας ακόμα και τον αποκλεισμό μας, προκειμένου να καταλογίσουν την ευθύνη ο ένας στον άλλο.

Η ένταξη της Ελλάδας στο πρόγραμμα αγοράς ομολόγων της ΕΚΤ είναι καθοριστικής σημασίας και γιατί θα διασφαλίσει την αναγκαία ρευστότητα, αλλά και γιατί μακροπρόθεσμα διευκολύνει τον επιθυμητό στόχο της ομαλής επανόδου στις αγορές. Οποιοδήποτε άλλο ενδεχόμενο θα αποτελέσει στρατηγική ήττα, αφού ουσιαστικά την κατατάσσει σε μέλος β' κατηγορίας στην ευρωζώνη, με όλες τις πιθανές επιπτώσεις. Είναι υποχρέωση λοιπόν όλων των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων, αντί να διαγκωνίζονται σε προεκλογικές επιπολαιότητες, να προσπαθήσουν με όλες τους τις δυνάμεις να διασφαλίσουν ότι η χώρα θα βρίσκεται στο πρόγραμμα που θα εξαγγείλει ο κ. Ντράγκι.